

VZPOMÍNKA NA ING. JIŘÍHO NOVÁKA

Bývalého ředitele KRNP, Lesů ČR, náměstka MZe a VLS ČR.
Respektovaný lesník, myslivec, člověk pracovitý, optimistický a přátelský.

Zemřel 11. února 2014 ve věku 53 let

Lesník Jiří Novák

Jiří Novák započal svou lesnickou kariéru studiem Střední lesnické technické školy v Trutnově a pokračoval lesním inženýrstvím na Lesnické fakultě VŠZ v Brně. Z Východočeských státních lesů, kam nastoupil po ukončení studií, profesně pokračoval do Krkonošského národního parku, kde se nejdříve věnoval odboru péče o les v pozici náměstka a od roku 2000 do roku 2007 byl ředitelem nejstaršího českého národního parku. Během tamního působení si vydobyl vysoké odborné renomé mezi lesníky i ochránci přírody.

V roce 2007 zvířel ve výběrovém řízení na generálního ředitele Lesů ČR, s. p. Tento podnik vedl od konce roku 2007 do konce roku 2008. Na počátku roku 2009 byl jmenován náměstkem ministra zemědělství pro oblast lesního hospodářství. Z obou postů byl odvolán bez uvedení veřejnosti srozumitelných důvodů. Jiří Novák přispěl jako ředitel Lesů ČR a následně jako náměstek významnou měrou ke stabilizaci sektoru mimo jiné i prosazováním myšlenky dlouhodobosti spolupráce Lesů ČR a lesnických firem.

V pozici náměstka MZe se těšil nezvykle silné podpoře lesnické veřejnosti. Představoval odbornost, dokázal sektor kvalitně reprezentovat, prosazovat jeho zájmy, ale často také lesníky spojovat.

Od roku 2011 pracoval jako výrobní náměstek ředitele VLS ČR, s. p. Jiří Novák byl také dlouholetým aktivním členem redakční rady Lesnické práce a republikového výboru ČLS. Během své profesní kariéry prošel mnoha zákoutími českých lesů. Dokázal racionálně propojovat prostředí lesníků a ochrany přírody, byl úspěšným moderátorem diskuse mezi lesnickými firmami a státními lesy, jako náměstek dokázal naslouchat lesnickému stavu a hledat řešení mnoha problémů lesních majetků.

V únoru jsem od mnoha lesníků slyšel povzdychnout: „Jirka byl slušný člověk.“ Ano, přestože jeho profesní kariéra byla spojená s mnoha velmi exponovanými funkcemi ve státní sféře, zůstal slušným a inspirujícím člověkem.

Osobnost Jiřího Nováka bude lesnickému stavu chybět.

Jan Příhoda

Vzpomínky přátel na Jiřího Nováka

Jan Hřebačka

Jirku Nováka si pamatuji od doby, kdy jsem se jako mladý student účastnil praxe na lesním závodě v Horním Maršově. „*Dělat praxi*“ u něj neznamenal sedět v kanceláři, ale vždycky jsme řešili spoustu provozních věcí a on mne tak dostal do provozního víru. Po mém nástupu do práce byl Jirka můj vedoucí a velmi intenzivně jsme spolupracovali. Měl velký přehled, úžasné mu to myslilo, dokázal rychle zhodnotit provozní problémy, daleko rychleji než kdokoli jiný se dokázal rozhodnout... Od té doby se naše cesty spojily a nakonec jsme spolu pracovali i ve Vrchlabí na Správě KRNP. Tehdy před ním stál nelehký úkol spojení Správy KRNP a lesních závodů a za to, jak to zvládl, jej musíme obdivovat, protože to byl krok do neznáma. Vždy jsem na něm obdivoval, jak dokázal řešit pracovní věci a přitom být lidský. Bylo neuvěřitelné, jak dokázal lidi oslovit, být kamarádský. Za každou cenu, v každé možné pozici, pokud mohl, snažil se pomoci. To bylo cítit z každého jeho kroku. Jirka byl výborný lovec. Ani při ranních lovech nedal nikdy najevo únavu. Když viděl, že v daném místě lov k ničemu není, nečekal zbytečně do rána, prostě se sebral a šel za zvířem. Byl schopen ujit neuvěřitelné vzdálenosti. Pro lov měl cit a hodně se mu v něm dařilo. Byl také neskutečně aktivní. Napadá mě, jako by někde uvnitř věděl, jak málo času na světě má vyměřeno.

I když nyní odešel a my jsme smutní, v našich srdcích s ním zůstává dál.

Jiří Janota

Občas se najdou lidé, jejichž srdce je o něco „větší“, než to naše. Ne vždy to „větší“ srdce unese velký tlak nás všech a často se stává, že tyto lidé odcházejí nečekaně a s o to větší bolestí pro ostatní. Takovým člověkem byl i Jirka Novák. Ti, kteří jste jej znali jako kolegu ze zaměstnání, musíte uznat, že ve svém oboru byl zkušený odborník s širokým portfoliem znalostí. My, co jsme měli větší štěstí a zařadili jsme se mezi jeho přátele, na něj budeme vzpomínat jako na člověka laskavého, v každé situaci vždy připraveného pomoci druhému. S Jirkou jsme se stali nejprve kamarády a po letech také kolegy v práci. Věřím, že pro většinu mých spolupracovníků bylo velice přínosné s ním pracovat a podílet se na řešení věcí příjemných, ale i problémových. Přiznám se, také se občas stalo, že jsem mému kamarádovi připomínal, že je novodobým Mirkem Dušinem. Kolikrát jsem jej upozorňoval na to, že řeší věci, které mu již vůbec nepříslušely a občas ho i zatěžovaly. Na sobě však před kamarády nedal nic znát. Nikdy se nepřestal zajímat o dění na svých předchozích pracovištích a pokud mohl, tak se snažil svým bývalým kolegům pomoci alespoň radou, popřípadě i dobrým slovem.

Mimo dobu, kterou jsme strávili při plnění každodenních pracovních povinností, prožili jsme spolu také několik krásných zážitků loveckých. Rád si vždy vzpomínám u fotografií, které jsme pořídili při společných loveckých akcích.

Pro celý lesnický stav je to velká ztráta, neboť není moc tak obětavých lidí, kteří měli každodenní chuf bojovat se současnou nepříznivou dobou, kterou procházíme. Jsem přesvědčen, že čas brzy ukáže, o jak pracovitého a laskavého kamaráda jsme přišli. Věřím, že většina z vás si Jirku uchová v myšlenkách takového, jak si ho pamatujete z vašeho posledního setkání. S jistotou mohu říci, že to bude vzpomínání na člověka usměvavého, nekonfliktního, plného životního elánu.

Jiří Oliva

Zpráva o smrti Jiřího Nováka mne zastihla ještě v úterý večer, navíc na lesnickém setkání, kterého se měl Jirka původně zúčastnit. Byla jako zvěst z jiného světa, které první minuty nikdo z nás nevěřil. Bohužel, další chvíle smutnou skutečnost potvrdily.

České lesnictví tím ztratilo člověka, který pro něj hodně udělal. Hlavně tím, že ať zastával jakoukoliv funkci, nikdy neopustil jak odborný, tak praktický přístup, zdravý rozum a také nutné morální zásady. Možná právě z toho pramenila jeho oblíbenost u většiny kolegů a velká neoblíbenost u mnoha politiků.

Znal jsem jej od roku 1990, ještě za jeho působení na LZ Horní Maršov. Po přechodu lesů v národních parcích pod správu MŽP byl spolu s Oldřichem Lábkem hlavní zárukou toho, že se krkonošským lesům vyhnu demagogické přístupy uplatňované v NP Šumava a bude prosazen postupný převod horských smrcin do přírodně blízkého stavu. Tento způsob hospodaření dokázal udržet i po celou dobu svého působení ve funkci ředitele KRNP. Určitě to nebyl jednoduchý úkol a jen díky němu dnes nemají Krkonoše desítky tisíc hektarů kůrovcových a kalamitních holin. V jeho dalším působení však bohužel začala hrát podstatnou roli politická korupce. Když v roce 2007 zvířel ve výběrovém řízení na funkci generálního ředitele Lesů ČR, svitla podniku i jeho zaměstnancům naděje, že právě on vrátí firmě odbornost a korektní jednání v obchodních i mezilidských vztazích. Bezpochyby by to dokázal. K tomu však potřeboval nahradit všelijaké zlatokopy a benzináře, kterými se podnik hemžil, lesníky vzdělanými lidmi, a hlavně učinit přítrž korupčním praktikám, kterými byl podnik proslulý. To však politická reprezentace nemohla připustit a Jirka byl po prvních krocích „povýšen“ na náměstka ministra. Ani to však zřejmě nestačilo a skončil na funkci náměstka ředitele VLS, kde se již nezdál být pro politiky nebezpečným. Na jednu stranu je jistě špatné, že schopný a odborný zdatný člověk byl politiky zbaven možnosti pro Lesy ČR i lesnictví obecně udělat mnohem víc. Na druhou stranu však dostal příležitost lesnické veřejnosti ukázat, jak se v takovém případě zachovat.

Vzory chování jsou mnohdy pro společnost mnohem přínosnější, než velké činy, a na rozdíl od Jirkových nástupců on pro nás takovým vzorem vždy bude. Proto na něho nelze zapomenout.

Pavel Drašík

Život nám připravuje okamžiky, na které se nemůžeme připravit, a vlastně ani podvědomě nechceme. Mezi ně patří i to, že bych měl psát vzpomínku na svého nejbližšího přítele a kamaráda, člověka, se kterým jsem spojil nejen posledních šest let svého profesního i osobního života. Na serveru Silvarium o něm bylo napsáno: „Byl vždy hravý na to, že je lesník“, asi proto jsme za dlouhých večerů a nocí, kdy jsme byli spolu sami, přišli čas od času na téma budoucnosti našeho lesnictva. Jirka byl v naší debatě na straně optimistické, já byl zastáncem skeptičtějšího pohledu, ale on mě vždy přesvědčil svými argumenty o tom, že nesmíme nechat události plynout jen tak, a že máme povinnost udržet a zlepšit postavení lesníků ve společnosti. Vzhledem k tomu, že má vzpomínka na něho do Lesnické práce nemá být formální, nebudu se pouštět do výčtu jeho lesnických, odborných a společenských úspěchů, kterých bylo skutečně hodně. Jelikož se stále nemožu s jeho náhlým odchodem vyrovnat, kladu si otázky o spravedlnosti našeho bytí. Během nyní prožívaných dlouhých nocí jsem začal vzpomínat na chvíle našich setkání. První se odehrálo na lesnické fakultě, kdy jsme zjistili, že jsme krajaní, protože on je z Městce Králové a já jsem vyrůstal na Bydžovsku. Toto zřejmě přispělo k tomu, že jsme se vzájemně zaregistrovali. Další naše setkání bylo při shánění prvního pracovního místa u komise, která hledala mistra odborného výcviku do SOU Kněžčický, kde – ostatně jako vždy v budoucnosti – byl úspěšnější. Lesní společnost Hořice začala v roce 1994 provádět práce pro nově založenou Správu KRNP a tady jsme se opět setkali a po pár letech jsme se více poznali. Od té doby jsme se nerozešli, až do onoho osudného dne 11. února 2014, kdy jsme spolu ještě odpoledne seděli a plánovali služební i soukromé věci. Ve chvíli, když si všechny tyto chvíle a okamžiky zpětně promítám, si uvědomuji, jak málo stačilo a mohli jsme se dozajista znát, ale určitě ne takto velmi blízce, osobně a veskrze přátelsky. V tomto okamžiku si říkám, že pokud bych ho nepotkal takto, mohl bych klidně spát, ale nezažil bych za těch dvacet let to, co už mi nikdo nevezeme, to, co jsem s ním mohl prožít v lesnické, osobní, myslivecké, cestovatelské a kamarádské rovině. Pak si nutně odpovídám, že jsem měl obrovské štěstí, když jsem s ním mohl být. Byť za to teď platím osudu svým neskonalým smutkem a hlubokým zármutkem. Jirko, už nikdy to nebude takové jako dříve, nikdy nezapomenu a budeš mi chybět.

Kontakt:

Sdružení podnikatelů registrované ochrannou známkou Silvajagd

Ing. Dr. Jaroslav Pospíšil

Hana Pospíšilová

Ing. Alexandr Pospíšil

Michal Pospíšil

Vývoj, výroba a velkoobchod lesnických a mysliveckých oděvů, obuvi, doplňků a potřeb

Kachlíkova 8, 635 00 Brno

e-mail: silvajagd@silvajagd.cz, www.silvajagd.cz

